

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالطُّورِ ﴿١﴾

فولادوند: سوگند به طور

مکارم: سوگند به «کوه طور»!

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ﴿٢﴾

فولادوند: و کتابی نگاشته شده

مکارم: و کتابی که نوشته شده است.

فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿٣﴾

فولادوند: در طوماری گسترده

مکارم: در صفحه‌ای گسترده.

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾

فولادوند: سوگند به آن خانه آباد [خدا]

مکارم: و سوگند به بیت المعمور.

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾

فولادوند: سوگند به بام بلند [آسمان]

مکارم: و سقف برافراشته.

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾

فولادوند: و آن دریای سرشار [و افروخته]

مکارم: و دریای مملو و برافروخته.

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

فولادوند: که عذاب پروردگارت واقع‌شدنی است

مکارم: که عذاب پروردگارت واقع می‌شود!

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: آن را هیچ بازدارنده‌ای نیست

مکارم: و چیزی از آن مانع نخواهد بود.

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾

فولادوند: روزی که آسمان سخت در تب و تاب افتد

مکارم: (این عذاب الهی) در آن روزی است که آسمان به شدت به حرکت در می آید،

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾

فولادوند: و کوهها [جمله] به حرکت درآیند

مکارم: و کوهها از جا کنده و متحرک می شوند!

فَوَيْلٌ لِلْمُكذِبِينَ ﴿١١﴾

فولادوند: پس وای بر تکذیب‌کنندگان در آن روز

مکارم: وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان،

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

فولادوند: آنان که به یاوه سرگرمند

مکارم: همانها که در سخنان باطل به بازی مشغولند!

يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً ﴿١٣﴾

فولادوند: روزی که به سوی آتش جهنم کشیده می‌شوند [چه] کشیدنی

مکارم: در آن روز که آنها را بزور به سوی آتش دوزخ می رانند!

هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذَّبُونَ ﴿١٤﴾

فولادوند: [و به آنان گویند] این همان آتشی است که دروغش می‌پنداشتید

مکارم: (به آنها می گویند:) این همان آتشی است که آن را انکار می کردید!

أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

فولادوند: آیا این افسون است یا شما [درست] نمی‌بینید

مکارم: آیا این سحر است یا شما نمی بینید؟!

اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

فولادوند: به آن درآید خواه بشکيبید يا نشکيبید به حال شما یکسان است تنها به آنچه می‌کردید مجازات می‌باید
مکارم: در آن وارد شوید و بسوزید؛ می‌خواهید صبر کنید يا نکنید، برای شما یکسان است؛ چرا که تنها به اعمالتان جزا داده می‌شود!

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾

فولادوند: پرهیزگاران در باغهایی و [در] ناز و نعمتند

مکارم: ولی پرهیزگاران در میان باغهای بهشت و نعمتهای فراوان جای دارند،

فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

فولادوند: به آنچه پروردگارشان به آنان داده دلشادند و پروردگارشان آنها را از عذاب دوزخ مصون داشته است

مکارم: و از آنچه پروردگارشان به آنها داده و آنان را از عذاب دوزخ نگاه داشته است شاد و مسرورند!

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

فولادوند: [به آنان گویند] به [پاداش] آنچه به جای می‌آوردید بخورید و بنوشید گواراتان باد

مکارم: (به آنها گفته می‌شود): بخورید و بیاشامید گوارا؛ اینها در برابر اعمالی است که انجام می‌دادید!

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْنُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

فولادوند: بر تختهای ردیف هم تکیه زده‌اند و حوران درشت‌چشم را همسر آنان گردانده‌ایم

مکارم: این در حالی است که بر تختهای صف کشیده در کنار هم تکیه می‌زنند، و (حورالعین) را به همسری آنها در می‌آوریم!

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

فولادوند: و کسانی که گرویده و فرزندانشان آنها را در ایمان پیروی کرده‌اند فرزندانشان را به آنان ملحق خواهیم کرد و چیزی از

کار[ها]شان را نمی‌کاهیم هر کسی در گرو دستاورد خویش است

مکارم: کسانی که ایمان آوردند و فرزندانشان به پیروی از آنان ایمان اختیار کردند، فرزندانشان را (در بهشت) به آنان ملحق می‌کنیم؛ و از (پاداش) عملشان چیزی نمی‌کاهیم؛ و هر کس در گرو اعمال خویش است!

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

فولادوند: با [هر نوع] میوه و گوشتی که دلخواه آنهاست آنان را مدد [و تقویت] می‌کنیم

مکارم: و همواره از انواع میوه‌ها و گوشتها - از هر نوع که بخواهند - در اختیارشان می‌گذاریم!

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَعْوُ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمُ ﴿٢٣﴾

فولادوند: در آنجا جامی از دست هم می‌ریابند [و بر سرش همچشمی می‌کنند] که در آن نه یاهه گویی است و نه گناه

مکارم: آنها در بهشت جامهای پر از شراب طهور را که نه بیهوده گویی در آن است و نه گناه، از یکدیگر می‌گیرند!

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

فولادوند: و برای [خدمت] آنان پسرانی است که بر گردشان همی‌گردند انگاری آنها مرواریدی‌اند که [در صدف] نهفته است

مکارم: و پیوسته بر گردشان نوجوانانی برای (خدمت) آنان گردش می‌کنند که همچون مرواریدهای درون صدفند!

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾

فولادوند: و برخی‌شان رو به برخی‌کنند [و] از هم پرسند

مکارم: در این هنگام رو به یکدیگر کرده (از گذشته) سؤال می‌نمایند؛

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾

فولادوند: گویند ما پیشتر در میان خانواده خود بیمناک بودیم

مکارم: می‌گویند: ما در میان خانواده خود ترسان بودیم (مبادا گناهان آنها دامن ما را بگیرد)!

فَمَنْ لَّلهُ عَلَيْنَا وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾

فولادوند: پس خدا بر ما منت نهاد و ما را از عذاب گرم [مرگبار] حفظ کرد

مکارم: اما خداوند بر ما منت نهاد و از عذاب گشنده ما را حفظ کرد!

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

فولادوند: ما از دیرباز او را می‌خواندیم که او همان نیکوکار مهربان است

مکارم: ما از پیش او را می‌خواندیم (و می‌پرستیدیم)، که اوست نیکوکار و مهربان!

فَذَكَرْهُ فَمَا أَنَّتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾

فولادوند: پس اندرز ده که تو به لطف پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه

مکارم: حال که چنین است تذکر ده، و به لطف پروردگارت تو کاهن و مجنون نیستی.

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَّبَعُوا بِهِ رِيبَ الْمُتُونِ ﴿٣٠﴾

فولادوند: یا می‌گویند شاعری است که انتظار مرگش را می‌بریم [و چشم به راه بد زمانه بر اویم]

مکارم: بلکه آنها می‌گویند او شاعری است که ما انتظار مرگش را می‌کشیم!

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

فولادوند: بگو منتظر باشید که من [نیز] با شما از منتظرانم

مکارم: بگو: انتظار بکشید که من هم با شما انتظار می‌کشم (شما انتظار مرگ مرا و من انتظار پیروزی و نابودی شما را!).

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾

فولادوند: آیا پندارهایشان آنان را به این [موضعگیری] وا می‌دارد یا [نه] آنها مردمی سرکشند

مکارم: آیا عقل‌هایشان آنها را به این اعمال دستور می‌دهد؟ یا قومی طغیان‌گرند؟

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

فولادوند: یا می‌گویند آن را بریافته [نه] بلکه باور ندارند

مکارم: آنها می‌گویند قرآن را به خدا افترا بسته، ولی آنها ایمان ندارند.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

فولادوند: پس اگر راست می‌گویند سخنی مثل آن بیاورند

مکارم: اگر راست می‌گویند سخنی همانند آن بیاورند.

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾

فولادوند: آیا از هیچ خلق شده‌اند یا آنکه خودشان خالق [خود] هستند

مکارم: آیا آنها بیسبب آفریده شده‌اند؟ یا خود خالق خوشتنند؟!

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

فولادوند: آیا آسمانها و زمین را [آنان] خلق کرده‌اند [نه] بلکه یقین ندارند

مکارم: آیا آنها آسمانها و زمین را آفریده‌اند؟ بلکه آنها طالب یقین نیستند!

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَّبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿٣٧﴾

فولادوند: آیا ذخایر پروردگار تو پیش آنهاست یا ایشان تسلط [تام] دارند

مکارم: آیا خزائن پروردگارت نزد آنها است؟ یا بر همه چیز عالم سیطره دارند؟!

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

فولادوند: آیا نردبانی دارند که بر آن [بر شوند و] بشنوند پس باید شنونده آنان برهانی آشکار بیاورد

مکارم: آیا نردبانی دارند (که به آسمان بالا می‌روند) و به وسیله آن اسرار وحی را می‌شنوند؟ کسی که از آنها این ادعا را دارد

دلیل روشنی بیاورد!

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ ﴿٣٩﴾

فولادوند: آیا خدا را دختران است و شما را پسران

مکارم: آیا سهم خدا دختران و سهم شما پسران است؟ (که فرشتگان را دختران خدا می‌نامید).

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

فولادوند: آیا از آنها مزدی مطالبه می‌کنی و آنان از [تعهد ادای] تاوان گرانبارند

مکارم: آیا تو از آنها پاداشی مطالبه می‌کنی که در زیر بار گران آن قرار دارند؟

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

فولادوند: آیا [علم] غیب پیش آنهاست و آنها می‌نویسند

مکارم: آیا اسرار غیب نزد آنها است و از روی آن می‌نویسند؟!

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

فولادوند: یا می‌خواهند نیرنگی بزنند و [لی] آنان که کافر شده‌اند خود دچار نیرنگ شده‌اند

مکارم: آیا می‌خواهند نقشه شیطانی برای تو بکشند؟ ولی بدانند خود کافران در دام این نقشه‌ها گرفتار می‌شوند!

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

فولادوند: آیا ایشان را جز خدا معبودی است منزّه است خدا از آنچه [با او] شریک می‌گردانند

مکارم: یا معبودی غیر خداوند دارند (که قول یاری آنها را داده) منزّه است خدا از آنچه برای او شریک قرار می‌دهند.

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

فولادوند: و اگر پاره‌سنگی را در حال سقوط از آسمان ببینند می‌گویند ابری متراکم است

مکارم: (چنان لوجودند که) اگر ببینند قطعه سنگی از آسمان (برای عذاب آنها) سقوط می‌کند می‌گویند این ابر متراکم است!

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

فولادوند: پس بگذارشان تا به آن روزی که در آن بیهوش می‌افتند برسند

مکارم: حال که چنین است آنها را رها کن تا روز مرگ خود را ملاقات کنند.

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

فولادوند: روزی که نیرنگشان به هیچ‌وجه به کارشان نیاید و حمایت نیابند

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

مکارم: روزی که نقشه‌های آنها سودی به حالشان نخواهد داشت، و از هیچ سو یاری نمی‌شوند.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

فولادوند: و در حقیقت غیر از این [مجازات] عذابی [دیگر] برای کسانی که ظلم کرده‌اند خواهد بود ولی بیشترشان نمی‌دانند [که آن عذاب چیست]

مکارم: و برای ستمگران عذابی قبل از آن است (در همین جهان) ولی اکثرشان نمی‌دانند.

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

فولادوند: و در برابر دستور پروردگارت شکیبایی پیشه کن که تو خود در حمایت مایی و هنگامی که [از خواب] بر می‌خیزی به نیایش پروردگارت تسبیح گوی

مکارم: در طریق ابلاغ حکم پروردگارت صبر و استقامت کن چرا که تو در حفاظت کامل ما قرار داری، و هنگامی که برمی‌خیزی پروردگارت را تسبیح و حمد گوی.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

فولادوند: و [نیز] پاره‌ای از شب و در فروشدن ستارگان تسبیح گوی او باش

مکارم: (همچنین) به هنگام شب او را تسبیح کن و به هنگام پشت کردن ستارگان و طلوع صبح.